

Lovas István: Heller Ágnes könyvhamisítónak

2016 december 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hogy feledésbe ne merüljön.

Ön 24 éve nem megy Lukács-szobráért, amit jajveszékelve követelt társaival a 168 Órában

(Az alábbi levél a Demokrata 2004. szeptember 23-i számában jelent meg)

HELLER ÁGNES

Budapest

Asszonyom!

Ön egy tisztességes világban már régen nem gyakorolhatná foglalkozását. Nem csak korábbi munkái miatt, amelyekben a világtörténelem legellenszenvesebb és leggyilkosabb rendszerét támogatta, de azért is, mert Reneszánsz emberét úgy adta ki, hogy annak korábbi, Marxra és Leninre utaló lábjegyzeteit kiretusálta. Azóta nekem ez az egyik első számú bizonyítéka annak, hogy az elvárhatótól mennyire eltér? szempontok uralják azt, amelynek alapján a filozófia bizniszben valakit szalonképesnek tekintenek.

Ez a levél azonban nem azért íródott, hogy e fölött háborogjak. Hiszen annyi, még az önénél is jóval nagyobb disznóságokat láthatunk a világban. Sokkal inkább azért, mert örömet akarok szerezni önnek.

Ugyanis megtaláltam az „ön” eltűnt Lukács-szobrát. Talán emlékszik rá. Számos társával együtt felháborodott nyílt levelet is megjelentettek a szobor eltűnésekor a 168 Órában. Egyébként annak az 1992. szeptember 22-i számában volt olvasható, hogy „összezúzták Lukács György mellszobrát az MSZMP volt politikai iskolájának épülete előtt”. Zúzták a fenét! Hogyan is zúztak volna össze egy bronzszobrot? A lényeg: a szobor sértetlen. Az öné. És azt le sem fűrészelték a helyére, mint szintén írta az említett hetilap.

De ehhez érdemes megtudnia egy történetet.

1992 szeptember elejének egyik felhőtlenül szép éjszakáján, másodpercre pontosan éjfélkor, két jármű gördült a kihalt Ajtósi Dürer sor volt pártiskolája elé. Egy hatalmas katonai teherautó és egy VW mikrobusz, amelyben három szálltak ki annak vezetője mellé. Az utóbbi feladata a terep szemmel tartása volt, és ennek megfelelően elkezdte „járőrözni” az utat. A három utas egyike felugrott a hadsereg teherautójának platójára és ledobta az odarögzített kötél másik végét. A járdán állók közül a legmagasabb az elre elkészített hurkot feldobta a Lukács-dombormű kinyújtott kezére, majd azt meghúzta. A teherautó elindult, a kötél pedig lecsúszott. Az ismétlés már tökéletesre sikerült. A dombormű, mint egy boldog fülemüle szakadt el a sokáig a komcsiknak otthont adó falaktól, ráesve a járdát az úttól elválasztó füves részre (a „grassy knoll”-ra – ha emlékszik a Kennedy-gyilkosságra), ahonnan pattant egyet és majdnem eltrafálta az éppen ott parkoló, olasz rendszámú autót. A kirántott és földre zuhant szobrot az emberek azután annak rendje és módja szerint felvágták a teherautóra, majd az megindult a Dózsa György út irányába. Csakhogy egy kis „baleset” történt: a hajdani tizedelő komisszár ugyanis kinyújtott karjával a teherautó rakfelületének hátsó pallója tetejébe kapaszkodott és ezért a járműnek meg kellett állni, hogy a kezét le lehessen ütni, nehogy azt illetéktelenek észrevegyék.

A megbeszélte helyen azután egy rövid tanácskozássra került sor. Három alternatíva merült fel Sztálin egykori éltetője szobra sorsának eldöntésére. Az egyik opció a szobornak egy aktív, trágyával teli disznóólban történő elhelyezése volt. A másik alternatíva a szobor Dunába lökéséből állt. A harmadik pedig egy lényegesen rafináltabb megoldást körvonalazott, amelyet a jelenlévők egyhangúlag elfogadtak. Ez pedig az volt, hogy a szobrot elszállítás után felkínálják visszavételre – bizonyos feltételek teljesítése mellett.

Úgy is lett. A Pesti Hírlap ezután telefont kapott a teherautó mellett azon nyomban megalakult „Szimmetria és Egyensúly Párt” vezetőjétől, amelyben Kun Béla, Lenin és Sztálin házi filozófusának visszaadását ajánlották fel az „egyet vesztett, kettőt kap” ajánlat fejében. Az ajánlat a következő volt: ha a relief eltűnését kárhóztatók Lukácsban valóban csak „a nagy gondolkodót” fájlatják (ekkor folyt a vita arról, hogy a gyilkos filozófust miért nem zárják ki posztumusz az MTA-ból), akkor a Szimmetria és Egyensúly Párt a szobrot visszaszállítja de úgy, hogy a tiltakozók, beleértve Zuglói SZDSZ-es polgármester asszonyát, lehetővé teszik Paul de Man, a balos dekonstruktivisták irodalomkritikai irányzat belga származású pápájának reliefjét. Ugyanis Paul de Man is „nagy gondolkodó” volt, csakhogy róla az derült ki, hogy Belgium német megszállása alatt kollaborált a megszállókkal. Tehát ha Lukács elűzése nem számít, akkor Paul de Mané se számítson.

A Szimmetria és Egyensúly Párt nagylelk? ajánlatára, mint várható volt, se önt?!, se a többi tiltakozótól nem érkezett válasz. Zavarban voltak.

Így azután Lukács éveken át egy villa kertjében vegetált, szomorúan szemlélve a számára elérhetetlen távolságban lév?, kanyargó nagy „kék” folyót, amelyet az ön egykori elvtársai és mai haverjai tettek zavarossá és fekáliával fert?zötté.

Ezután ismét összeültek a „pártnak” a tagjai és úgy döntöttek, eljött az ideje a tiltakozók elvi szilárdsága ismételt tesztelésére. A szobrot Leányfalún betették egy kis patakba úgy, hogy mintegy a fele azért kilátszódjon a parti homokból. Miután egy szemfüles telektulajdonos megpillantotta a fura szerzeményt, értesítette a rend?rséget, amely annak rendje és módja szerint el is szállította a megkerült latrot. Úgyhogy az évek óta a rend?rség fogságában várja az ön és társai látogatását, hogy méltó tisztelettel helyezték vissza a minitömeggyilkost az MSZMP volt iskolájának falára. Remélem, a rend?rség nem fizetteti ki önökkel a kötbért, amiért eddig nem rohantak visszavinni a véreskez? komisszárt.

www.lovasistvan.hu - Él? Archívum

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló